

**UCHWAŁA NR XVIII/164/2012
RADY GMINY BARANÓW**

z dnia 27 lipca 2012 r.

w sprawie zatwierdzenia "Planu odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012 - 2019".

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) w związku z 10 ust. 2 pkt 2 lit. "b" rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008 roku w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania "odnowa i rozwój wsi" objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 - 2013 (Dz.U. z 2008r. Nr 38, poz. 220 ze zm.), - Rada Gminy uchwała, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się "Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012 - 2019" przyjęty przez Zebranie Wiejskie Sołectwa Śniadówka, w brzmieniu określonym w załączniku Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

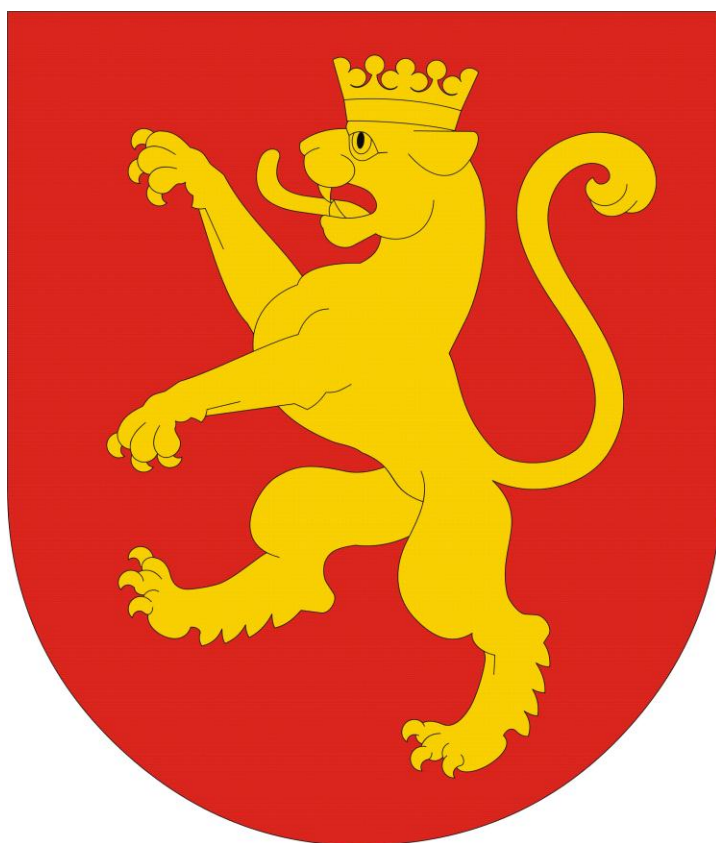
Przewodniczący Rady Gminy
Baranów

Jan Franciszek Nowak

Program
Rozwoju
Obszarów
Wiejskich
na lata 2007-2013

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI ŚNIADÓWKA NA LATA 2012-2019

Śniadówka, lipiec 2012

SPIS TREŚCI

Wstęp	3
1. Charakterystyka miejscowości Śniadówka	4
1.1 Informacje ogólne	4
1.2 Historia obszaru, na którym położona jest miejscowość Śniadówka.....	5
1.3 Struktura przestrzenna miejscowości	8
2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości	9
2.1 Zasoby przyrodnicze	9
2.2 Dziedzictwo kulturowe.....	10
2.3 Infrastruktura społeczna	13
2.4 Infrastruktura techniczna	16
2.5 Gospodarka i rolnictwo	16
2.6 Kapitał społeczny i ludzki	17
2.7 Opis i charakterystyka obszaru o szczególnym znaczeniu dla mieszkańców miejscowości..	18
3. Ocena słabych i mocnych stron miejscowości	19
3.1 Analiza SWOT	19
3.2 Wizja rozwoju miejscowości	21
4. Opis planowanych zada inwestycyjnych i przedsięwzięć	22
5. Promocja i informowanie o Planie Odnowy Miejscowości	23
6. Wdrażanie i monitoring Planu Odnowy Miejscowości.....	24
6.1. Wdrażanie Planu Odnowy Miejscowości	24
6.2 Monitoring Planu Odnowy Miejscowości.....	25
Załącznik nr 1.....	26
Załącznik nr 2.....	28

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

WSTĘP

Podstawą rozwoju miejscowości Śniadówka jest dokument pn. „Plan Odnowy Miejscowości Śniadówka”, który określa kierunki rozwoju miejscowości wraz z zadaniami inwestycyjnymi na lata 2012 - 2019. Dokument ten poddany ocenie mieszkańców, a następnie uchwalony przez Zebranie Wiejskie zawiera również wariant rozwoju.

Prace nad Planem odbywały się na przełomie czerwca i lipca 2012 r. i obejmowały następujące etapy:

- Zebranie niezbędnych danych i informacji pozwalających na przeprowadzenie charakterystyki miejscowości i inwentaryzacji zasobów własnych
- Przeprowadzenie konsultacji społecznych w celu określenia wizji miejscowości i planowanych zadań inwestycyjnych oraz powołanie Grupy Odnowy Miejscowości
- Przyjęcie Planu Odnowy Miejscowości przez zebranie wiejskie oraz zatwierdzenie Planu przez Radę Gminy

Plan Odnowy Miejscowości jest dokumentem o charakterze planowania strategicznego. Obowiązek opracowania planu wynika z wielu istniejących programów służących wspieraniu obszarów wiejskich i społeczności wiejskiej takich jak Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2009-2015 i Regionalne Programy Operacyjne oparte na środkach Funduszy Strukturalnych Unii Europejskiej. Dotyczy to przede wszystkim inwestycji mających poprawić komfort życia lokalnym społecznościom.

Założenia „Planu Odnowy Miejscowości Śniadówka” są spójne z Narodową Strategią Spójności, Strategią Rozwoju Obszarów Wiejskich i Rolnictwa na lata 2009-2015, ze Strategią Rozwoju Województwa Lubelskiego, założeniami Strategii Rozwoju Lokalnego Gminy Baranów na lata 2009 - 2015. Cele i działania zaproponowane w omawianym opracowaniu nawiązują do dokumentów strategicznych wyższego rzędu.

W dalszej części opracowania przedstawiono charakterystykę miejscowości, inwentaryzację zasobów własnych, analizę SWOT oraz opis planowanych zadań inwestycyjnych dla miejscowości Śniadówka.

1. Charakterystyka miejscowości Śniadówka

1.1 Informacje ogólne

Miejscowość Śniadówka położona jest w północno-zachodniej części województwa lubelskiego, w powiecie puławskim, w południowej części gminy Baranów. Kozioł leży w bezpośrednim sąsiedztwie miejscowości: Niwa, Kozioł i Łukawka.

Śniadówka to wieś o powierzchni 604,18 ha, usytuowana w odległości 16 km od drogi krajowej nr 17 Warszawa- Lublin- Zamość oraz przy drodze powiatowej nr 2515L.

Miejscowość zamieszkuje 337 osób, co stanowi ok. 8 % ludności gminy Baranów. Śniadówka jest położona w odległości 6 km od Baranowa (siedziba władz gminy), 25 km od Puław (siedziba władz powiatu) i 70 km od Lublina (siedziba władz województwa).

Mapa 1. Układ przestrzenny gminy Baranów i położenie miejscowości Śniadówka

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

1.2 Historia obszaru, na którym położona jest miejscowość Śniadówka

Historia obszaru, na którym zlokalizowana jest miejscowość Śniadówka – terenu gminy Baranów rozpoczyna się w 1544 r., jednakże wcześniej istniała tu wieś o nazwie Laskowice. Po raz pierwszy jest ona wymieniona w akcie erygowania parafii w Drażgowie w 1334 roku. 18 marca 1544 roku na Sejmie Piotrkowskim król Zygmunt August zezwolił Piotrowi Firlejowi – synowi Mikołaja – na założenie miasta Baranowa. Miasto otrzymało prawa magdeburskie. Ustanowiono władze municypalne z wójtem, burmistrzem i radą, w skład której wchodził rajca. Siedzibą władz miasta był ratusz.

Głównymi zajęciami mieszczan było rzemiosło, handel i rolnictwo. Uprawiano zapewne większość rzemiosł tradycyjnych. Akta XVI – wieczne wskazują na rozwinięcie się tu charakterystycznego dla Baranowa garncarstwa. Ponadto już w 1546 roku istniał tu browar. Podstawowym atrybutem miejscowości Baranów były targi i jarmarki: targ tygodniowy w poniedziałek i trzy jarmarki : 23 kwietnia, 21 września i 30 listopada.

Kościół parafialny w Baranowie pod wezwaniem Najświętszej Maryi Panny i Świętego Jana Chrzciciela ufundował i odpowiednio uposażył Piotr Firlej w 1549 roku. Poświęcenia dokonał biskup krakowski Samuel Maciejowski 8 stycznia 1550 roku. Po śmierci Piotra Firleja, Baranów przeszedł na własność jego syna – Mikołaja. W tej sytuacji parafia w Baranowie została zmieniona na gminę różnowierczą , Kościół zmieniono na zbór, parafię na gminę innowierczą. Stało się to ok. 1553 roku. Pierwszym kaznodzieją przy zborze został ksiądz Adam – dotychczasowy pleban. Sytuacja zmieniła się w 1595 roku, kiedy Baranów był już własnością Ponętowskich. Nowy dziedzic dóbr Baranowskich – w tym miasta – wynagrodził kościołowi poniesione straty i szkody, hojnie go uposażając.

W 1563 roku powołano do życia pierwszą i jedyną instytucję oświatową – szkołkę parafialną. W XXVII wieku zaczęły dochodzić zmiany w układzie zawodowym mieszkańców Baranowa. Do zmian przyczynił się napływ ludności żydowskiej. Stali się oni drugą pod względem liczebności grupą narodowościową, posiadali nieruchomości. W tym czasie musiały tu powstać synagoga i kirkut. Nieco później została założona szkoła żydowska. Na początku XIX wieku ludność żydowska stanowiła dominującą liczebnie grupę mieszkańców.

Tragicznym wydarzeniem dla Baranowa był pożar z 1695 roku, który strawił część domów mieszkalnych w rynku oraz ogromną część mieszczzańskich i dworskich zabudowań gospodarczych. Ówczesny właściciel – Chomętowski, rozpoczął staranie o nowy przywilej – dodatkowe jarmarki. W 1699 r. roku król August II udzielił przywileju na dwa jarmarki: na święto Marii Magdaleny i

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

św. Agnieszki. Dodatkowo, Chomętowski udzielił przywileju na utworzenie cechu tkaczy. Pomimo środków zaradczych, miasto i parafia należały do uboższych na Lubelszczyźnie.

W ciągu XVII wieku zauważa się spadek liczby duchowieństwa parafialnego. Sytuacja ta ulega poprawie w XVIII wieku, gdy przy kościele ufundowano plebanię. Uposażył ją Stanisław Chomętowski. Od początku założenia parafii baranowskiej istniał kościół drewniany. W 1779 roku biskup Lenczewski dokonał konserwacji nowego kościoła murowanego. Został on wybudowany dzięki inicjatywie i prywatnym funduszom ówczesnego proboszcza baranowskiego, księdza Tomasza Okuńskiego.

W 1861 roku miasto zajmowało 61 włók i 8 mórg gruntu. W Baranowie nadal głównym rodzajem zajęć mieszczan pozostało rolnictwo oraz rzemiosło i handel. Uprawą roli zajmowało się ok. połowa społeczeństwa. Poza rolnictwem ludność w Baranowie trudniła się rzemiosłem. Uprawiano większość rzemiosł tradycyjnych, ale najbardziej typowym, posiadającym odległe tradycje, było garncarstwo. W 1860 roku w mieście było 24 garncarzy, a w 1865 roku – 30.

Charakter Baranowa jako ośrodka handlowego był podkreślany przez organizację sześciu jarmarków i poniedziałkowych targów. Handel pozostawał głównie w rękach ludności żydowskiej. Źródła archiwalne informują o dalszym funkcjonowaniu w Baranowie szkoły parafialnej, a od 1847 roku – elementarnej. Na jej utrzymanie złożyło się tzw. "Towarzystwo". Ponadto w mieście funkcjonowała służba zdrowia, „instytut” głuchoniemych oraz szpital. Instytucje te utrzymywane były z opłat kasy miejskiej. Wśród ważniejszych zakładów o charakterze przemysłowym, działających w Baranowie, należy wymienić gorzelnie, olejarnię, cegielnię, browar oraz młyn wodny na Wieprzu.

W latach pięćdziesiątych XIX wieku miało miejsce wywłaszczenie dóbr baranowskich. Po przeprowadzeniu wywłaszczenia, mieszczanie ponownie zażądali rozpatrzenia ich sprawy. W 1870 roku Baranów zmieniono na osadę miejską. Znaczenie Baranowa w szerszej skali było prawie żadne, ale odgrywał nadal rolę jako lokalny ośrodek rzemieślniczo-handlowy, obsługujący okoliczne wsie. Nadal stanowił centrum życia kulturalnego, religijnego i administracyjnego. Od 1883 roku dobra przestają stanowić całość. Iwan Kanty Piotrowski odsprzedaje drobne części głównie obywatelom żydowskim. Dobra, sukcesywnie rozdrabniane w następnych latach, zostały w 1938 roku rozparcelowane wśród 16 nabywców działek.

Pod koniec XIX i na początku XX wieku zaznaczył się w Baranowie stały wzrost liczby ludności. Nadal odbywały się targi i jarmarki. Sytuacja gospodarcza nie uległa zmianie – osada należała do najuboższych w powiecie. W mieście prosperowały od początku XIX wieku drobne zakłady przemysłowe: browar, gorzelnia, cegielnia, tartak parowy. Istniejące w Baranowie i okolicznych wsiach karczmy były w większości własnością ludności żydowskiej.

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

Śledząc dzieje Baranowa, zauważa się stosunkowo częste niszczenie osady przez pożary. W 1899 roku spłonęło „pół osady” prawdopodobnie w okolicach rynku. Następny pożar miał miejsce rok później, spłonęła w nim szkoła. Kolejny pożar miał miejsce w 1926 roku, ogień strawił dużą liczbę budynków przy ulicy Opłotki. Kolejny – przed rokiem 1930 zniszczył część ulicy Puławskiej.

Przed II wojną światową ludność żydowska stanowiła dominującą liczbowo grupę mieszkańców. Nadal istniała bożnica i kirkut. Podczas II wojny ludność żydowska została wysiedlona z osady. Po wojnie układ zawodowy mieszkańców Baranowa uległ zmianie. W znacznie mniejszym stopniu uprawiane są rzemiosło i handel. Typowe dla Baranowa garncarstwo zaczęło upadać.

Pierwsze wzmianki o wsi Śniadówka pochodzą z 1781 r. i dotyczą przynależności miejscowości do parafii baranowskiej wraz z Wolą Czołnowską, Czołną, Zagrodami i Zagózdziem. W czasie II wojny światowej 40 mieszkańców wsi było członkami podziemnych organizacji: Batalionów Chłopskich oraz Ludowego Związku Kobiet. We wsi wychodziło pismo *Orle Ciosy* o nakładzie 220 egzemplarzy. 23 października 1943 w jednym z domów wywiązała się strzelanina pomiędzy patroliem żandarmów niemieckich a trzema partyzantami. Zginął jeden Niemiec. W odwecie tego samego dnia Niemcy dokonali pacyfikacji wsi - jadąc ciężarówką przez wieś, strzelali do przypadkowo napotykanym osobom. Zginęło siedemnastu mieszkańców miejscowości. 30 października 1943 Niemcy dokonali tutaj egzekucji przywiezionych przez siebie pięciu więźniów oraz jednego złapanego akurat partyzanta. Wszyscy zostali rozstrzelani. Wieś podpalono, spłonęło czterdzieści gospodarstw.

Rysunek nr 1. Pomnik upamiętniający ofiary masakry w Śniadówce

1.3 Struktura przestrzenna miejscowości

Śniadówka to druga co wielkości wieś w gminie, położona w jej południowej części. To miejscowość o rolniczym charakterze krajobrazu, zabudowana zabudową zagrodową. Zabudowa ukształtowała się tworząc dwa podstawowe typy: zwartą w formie ulicówki i silnie rozproszoną w układzie kolonijnym. Śniadówka dysponuje stosunkowo dobrze rozwiniętym programem usług, na który składają się: kościół (kaplica), sklep spożywczy, punkt skupu mleka, zakład naprawczy i pomocy drogowej, skład nawozów sztucznych. Do niedawna na terenie miejscowości funkcjonowała filia szkoły podstawowej – obecnie budynek został zaadoptowany na potrzeby świetlicy wiejskiej.

2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości

2.1 Zasoby przyrodnicze

Miejscowość leży na pograniczu dwóch subregionów Niziny Południowopodlaskiej: Pradoliny Wieprza i Wysoczyzny Lubartowskiej. Krajobrazem naturalnym Pradoliny Wieprza jest równina zalewowa, której cechami charakterystycznymi są: w pedosferze - mady, w hydrosferze - płytkie wody gruntowe i coroczne zalewy, zaś w roślinności potencjalnej - zbiorowiska łągowe. Krajobrazem naturalnym Wysoczyzny Lubartowskiej jest falista równina peryglacjalna, której cechami charakterystycznymi są: w pedosferze - gleby rdzawe i bielicowe, w hydrosferze - wody podziemne o zróżnicowanej głębokości i rzadka sieć wód powierzchniowych, zaś w roślinności potencjalnej - bory mieszane i grądy. Już sama ilość i wyraźna odmienność krain fizycznogeograficznych na tak niewielkim obszarze świadczy o różnorodnym środowisku przyrodniczym.

Śniadówka leży w bezpośrednim sąsiedztwie dwóch węzłów ekologicznych o znaczeniu regionalnym: leśno - torfowiskowego Jez. Piskory i leśno - wodnego w rejonie ujścia Świnki do Wieprza. Kluczowe znaczenie posiada pierwszy z wymienionych węzłów. Zbiegają się w nim tranzytowe struktury przyrodnicze: dwa o charakterze dolinnym (korytarz paneuropejski - Wisły i korytarz krajowy - Wieprza) i jeden o charakterze leśno - łąkowo -torfowiskowym, przebiegający na kierunku NW - SE pomiędzy węzłami rzecznyymi: Wieprza i Bystrzycy (rejon Spiczyna) oraz Wisły i Wieprza (rejon Dębłina). Do elementów krajowego systemu obszarów chronionych znajdujących się na terenie miejscowości należy Obszar Chronionego Krajobrazu „Pradolina Wieprza”. Obejmuje on 33159 ha, z czego w granicach Baranowa znajduje się jego środkowa część o powierzchni ok. 3100 ha. Celem jego utworzenia było zapewnienie ochrony wysokim walorom krajobrazowym mozaiki lasów, łąk i torfowisk oraz zachowanie powiązań w ekosystemie.

Do osobliwości przyrody nieożywionej, atrakcyjnych dla turystyki krajoznawczej należy zaliczyć: malownicze, meandrujące koryto Wieprza (jego długość wynosi 18 km) i różnorodne formy wydymowe, niejednokrotnie o wysokich walorach dydaktycznych. Podstawowymi siedliskami decydującymi o charakterze fauny są siedliska leśne i zaroślowe na wysoczyźnie, siedliska polne, a także tereny osadnicze, z którymi są związane gatunki synantropijne. Najcenniejsze są siedliska wodno - błotne, łągowe i łąkowe w dolinie Wieprza, gdzie gnieździ się wiele rzadkich gatunków ptaków. Najbardziej naturalny charakter zachowały zoocenozy w mało przekształconej dolinie Wieprza. Dotyczy to zwłaszcza ptaków wodnych, łąkowych i zaroślowych związanych z siedliskami pasa meandrowego rzeki, płazów, których miejscami rozrodu są

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

zarastające starorzecza, a także fauny bezkręgowej (trzmieci i motyli), występującej na mało przekształconych i okresowo zalewanych łąkach. Bogata roślinność „Pradoliny Wieprza” stała się siedliskiem rzadkich gatunków ptaków m. in. perkozów, derkaczy, remizów, pustulek, łabędzi niemych, błotniaków, a także zwierząt: wydry, żółwia błotnego oraz bobrów.

Rysunek nr 2. Rozlewiska rzeki Wieprz

2.2 Dziedzictwo kulturowe

Na terenie miejscowości Śniadówki istnieje jeden obiekt dziedzictwa kulturowego – **Kaplica pod wezwaniem Najświętszej Maryi Panny Wspomożenia Wiernych**, która pełni istotne funkcje społeczno-integracyjne, przyczyniając się do kształtowania tożsamości lokalnej i zachowania dziedzictwa kulturowego regionu.

Rysunek nr 3. Kaplica pod wezwaniem NMP Wspomożenia Wiernych

Ponadto, potrzeby mieszkańców w zakresie zachowania tożsamości kulturowej i historycznej są zaspokajane w oparciu o infrastrukturę kulturowo-społeczną z terenu gminy.

Kościół parafialny pod wezwaniem Świętego Jana Chrzciciela został wybudowany w latach 1764-1781, konsekrowany w 1779 r przez biskupa Jana Lenczowskiego. Jest to budynek murowany z cegły, jednonawowy, późnobarokowy. Przy prezbiterium znajdują się dwie kaplice. Elewacja kościoła jest bogato modelowana, sklepienie półkolistе, wystrój wnętrza został zachowany z okresu budowy kościoła. W kościele znajduje się 7 ołtarzy barokowych. W ołtarzu głównym znajduje się obraz Matki Boskiej Częstochowskiej i na zasuwie obraz Świętego Jana Chrzciciela. W kościele znajduje się też barokowa ambona, drewniana chrzcielnica a na chórze muzycznym 10- głosowe organy z 1908 r. Dzwonnica została wybudowana wraz z kościołem. Znajdują się w niej dwa dzwony.

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

Rysunek nr 4. Kościół parafialny pod wezwaniem Świętego Jana Chrzciciela

Ponadto na obszarze gminy znajdują się obiekty figurujące w ewidencji dóbr kultury gminy Baranów: pozostałości zespołu dworskiego, obejmujące lamus, mur. XVIII w. i pozostałości parku, XVIII w., budynek „Nowej Apteki” przy ul. Błotnej, mur. 1928 r., dom przy ul. Puławskiej, I poł. XX w., cmentarz parafialny, 1829 r., cmentarz żydowski, I poł. XVII w.

Dla upamiętnienia odzyskania niepodległości i pobytu Józefa Piłsudskiego w Baranowie ufundowano w 1930 roku pomnik. Na pomniku umieszczono tablicę z nazwiskami mieszkańców Baranowa i okolicznych wsi, którzy zginęli walcząc w obronie Polski w 1920 r. W maju 1935 r., po śmierci Józefa Piłsudskiego, przy pomniku odbyły się uroczystości upamiętniające tę wybitną postać. Pomnik poświęcono jego imieniu. Wmontowano niewielką tabliczkę przypominającą o Piłsudskim i jego wizerunek w formie medalionu. Każdego roku 11 listopada przy pomniku odbywają się rocznicowe obchody Odzyskania Niepodległości. W ostatnich latach pomnik został poddany gruntownej renowacji.

Na cmentarzu parafialnym w Baranowie znajduje się grób czternastu poległych powstańców z okresu Powstania Styczniowego. Polegli oni pod Żyrzynom, a w Baranowie zostali pochowani. Jest to metalowy krzyż z tablicą zamontowaną na kamiennym cokole, całość ogrodzona jest metalowym płotkiem. Obecnie pomnikiem opiekuje się Szkoła Podstawowa w Baranowie, która nosi imię Powstańców Styczniowych. W Baranowie znajduje się także cmentarz żydowski.

Na terenie gminy Baranów zachowały się nieliczne przykłady zabytkowych kapliczek - z przełomu XIX/XX w. i I poł. XX w. - głównie murowanych, prezentujące jednorodność formy

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

architektonicznej. Jest to forma rozczłonkowanego słupa z arkadową wnęką w górnej kondygnacji i figurką Matki Boskiej. Kapliczki zachowały się w: Baranowie - dwie przy ul. Puławskiej i jedna na rozstaju dróg do Kurowa i Michowa.

2.3 Infrastruktura społeczna

Społeczność miejscowości, przede wszystkim, korzysta z obiektów infrastruktury społecznej zlokalizowanych na terenie miejscowości Baranów – siedzibie władz gminy. Podstawowe znaczenie dla rozwoju życia społecznego mieszkańców ma Gminne Centrum Kultury, do którego zadań należy:

- Organizowanie różnorodnych form edukacji kulturalnej i wychowanie przez sztukę,
- Gromadzenie, dokumentowanie, tworzenie ochrona i udostępnianie dóbr kultury,
- Tworzenie warunków dla rozwoju amatorskiego ruchu artystycznego oraz zainteresowania wiedzą i sztuką,
- Tworzenie warunków dla rozwoju folkloru, a także rękodzieła ludowego i artystycznego,
- Rozpoznawanie, rozbudzanie i zaspokajanie potrzeb oraz zainteresowań kulturalnych,
- Promowanie zespołów twórczych i indywidualnych artystów działających na terenie gminy,
- Organizowanie imprez kulturalnych w różnych formach: koncertów, spektakli, wystaw, wieczorów autorskich, spotkań literackich i innych, mających na celu upowszechnianie kultury,
- Prowadzenie świetlic środowiskowych,

Gminne Centrum Kultury organizuje szereg imprez i wydarzeń o charakterze kulturalno-społecznym: Międzynarodowy Festiwal Tańców GODEL, przegląd zespołów rockowych „Mocne Uderzenie”, Spotkanie opłatkowe dla osób samotnych i starszych, Zabawa z gliną - pokaz garncarski, Wieczór literacki, Gminny Przegląd Pieśni przedszkolnej, dziecięcej i młodzieżowej, Warsztaty plastyczne - wicie palm i robienie stroików wielkanocnych, Kiermasz świątecznej sztuki ludowej, Festyn z okazji 3-go maja, Cykl imprez z okazji obchodów Dnia Dziecka, Poznaj uroki okolicy w której mieszkasz - wakacyjne wycieczki rowerowe, Lato z Gminnym Centrum Kultury, koncerty, Zwiedzanie zabytków i miejsc upamiętniających wydarzenia historyczne na terenie gminy, Dożynki Gminne, Święto pieczonego ziemniaka, "Król grzybobrania", Gminne Obchody Święta Odzyskania Niepodległości, Warsztaty bożonarodzeniowe, Przegląd Kolęd i Pastorałek.

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

Rysunek nr 5. Międzynarodowy Festiwal Tańców GODEL 2010

Rysunek nr 6. Przegląd Zespołów Rockowych Mocne Uderzenie II

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

Gminna Biblioteka powstała w 1949 roku z inicjatywy Stanisława Koski ówczesnego Sekretarza Gromadzkiej Rady Narodowej. Gminna Biblioteka Publiczna posiada filię w Śniadówce. Księgozbiór biblioteki liczy ok. 19.000 woluminów a w jego skład wchodzi :

- literatura piękna polska i obca
- literatura popularnonaukowa
- wydawnictwa encyklopedyczne i słownikowe
- książki dla dzieci i młodzieży

W ciągu roku placówka wypożycza 25000 książek i czasopism, a co czwarty mieszkaniec gminy jest czytelnikiem.

Na terenie gminy, w miejscowości Baranów działają trzy placówki oświatowe. Szkoła Podstawowa im. Powstańców Styczniowych i Gimnazjum im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego znajdują się w nowoczesnym budynku z salą gimnastyczną, świetlicą, kuchnią, stołówką oraz pracowniami informatycznymi cieszącymi się ogromnym zainteresowaniem uczniów. Gminne Przedszkole, z kolei, mieści się w zabytkowym budynku przy ulicy Puławskiej.

Na terenie miejscowości Śniadówka funkcjonuje świetlica wiejska, zlokalizowana w budynku po byłej filii szkoły podstawowej, zajmująca 8 pomieszczeń o ogólnej powierzchni 269,94 m², znajdująca się w złym stanie technicznym i wymagająca prac remontowych oraz gruntownego doposażenia. Jedno z pomieszczeń świetlicy zajmuje filia biblioteczna Gminnej Biblioteki Publicznej w Baranowie. Z pomieszczeń korzysta również Zespół Śpiewaczy „Śniadowianki”, który bardzo aktywnie uczestniczy w życiu wsi i gminy. W świetlicy wiejskiej zatrudniony jest pracownik, który na $\frac{3}{4}$ etatu prowadzi świetlicę oraz na $\frac{1}{4}$ etatu filię biblioteczną. Świetlica pełni funkcje integracyjne i umożliwia wzmacnianie więzi międzyludzkich, zagospodarowanie czasu wolnego dzieci i młodzieży, a w efekcie poprawę jakości życia lokalnej społeczności. Pod kierunkiem i opieką pracownika świetlicy realizowane są potrzeby społeczności lokalnej m.in.:

- wspólne działania dzieci, młodzieży, dorosłych i osób starszych na rzecz społeczności lokalnej
- swobodne spotkanie się różnych grup wiekowych Śniadówki i okolic
- uczestnictwo w różnorodnych zajęciach organizowanych przez pracownika świetlicy
- rozwijanie zainteresowań dzieci i młodzieży
- aktywne i twórcze spędzanie wolnego czasu
- pomoc w nauce i nadzorowanie odrabiania lekcji
- organizowanie zebrań mieszkańców wsi.

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

2.4 Infrastruktura techniczna

Śniadówka jest usytuowana w odległości 16 km od drogi krajowej nr 17 Warszawa-Lublin- Zamość oraz przy drodze powiatowej nr 2515L. Na terenie całej gminy łącznie znajduje się 57,9 km dróg powiatowych oraz 45,3 km dróg gminnych, łącznie – 103,2 km. Przez teren gminy nie przebiegają żadne linie kolejowe. W Puławach znajduje się dworzec kolejowy, z którego odjeżdżają pociągi w kierunku Warszawy, Lublina, Łodzi, Wrocławia, Katowic i Krakowa, oraz komunikacji lokalnej np do Dębina i Nałęczowa.

Teren miejscowości Śniadówka jest zwodociągowany w 100%. Wszystkie gospodarstwa domowe pobierają wodę z komunalnych ujęć wody, całkowita liczba przyłączy wody wynosi 106. Całkowita długość sieci wodociągowej na terenie gminy wynosi 70,0 km, z czego 10,9 km to sieć obsługująca Śniadówkę. Na terenie miejscowości znajduje się ujęcie wody, jedno z dwóch obsługujących obszar gminy.

Miejscowość ma dostęp do składowiska odpadów stałych eksploatowanego od 1996 roku. Powierzchnia wysypiska wynosi 1,34 ha, a możliwa dopuszczalna pojemność to 11500m³. Przeważająca część odpadów pochodzi od właścicieli gospodarstw domowych.

Teren miejscowości obsługiwany jest przez telekomunikacyjne centrale automatyczne, które zabezpieczają wszystkie potrzeby mieszkańców. Od 2005 roku istnieje również dostęp do sieci internet za pośrednictwem technologii DSL, wykorzystujący dotychczasowe linie telefoniczne. Wybudowana została również stacja przekaźnikowa telefonii komórkowej. 21 czerwca 2007 roku na budynku Urzędu Gminy zamontowana została antena umożliwiająca bezpłatny dostęp do sieci internet.

2.5 Gospodarka i rolnictwo

Ponad 67,7% ogólnej powierzchni gminy stanowią użytki rolne (ogółem – 5.761 ha), z czego grunty orne stanowią 4.314 ha (74,9 %), sady i plantacje truskawek - 117 ha (2,03 %), łąki i pastwiska trwałe – 1.330 ha (23,07 %), lasy – 1.983 ha (24 %), pozostałe grunty pod zabudowaniami, podwórzami, drogi, nieużytki i inne - 936 ha (10,7 %).

Gmina Baranów ma gorsze od przeciętnych w województwie warunki do produkcji rolniczej. Wartość ogólnego wskaźnika jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej (wyrażona wg punktacji IUNG) wynosi 62,6 pkt i plasuje całą gminę w grupie jednostek o najniższej przydatności do produkcji rolniczej. Przeważają grunty klasy IV, które stanowią ponad 45 % ogólnej powierzchni użytków rolnych w gminie. Grunty podlegające ścisłej ochronie prawnej, klasy I-III

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

stanowią 17,3 % ogólnej powierzchni użytków rolnych. Dalsze 20,7 % zajmują grunty klasy V, zaś grunty klasy VI stanowią 16,8 %. Gleby charakteryzują się wysokim stopniem zakwaszenia oraz niedoborem pierwiastków (magnezu, fosforu, potasu).

2.6 Kapitał społeczny i ludzki

Według stanu na 31.12.2009 r. na terenie miejscowości Śniadówka zameldowanych było 337 osób, co stanowi 8% ludności całej gminy. W tej grupie udział kobiet i mężczyzn był zbliżony - 167 kobiet i 170 mężczyzn.

Na terenie miejscowości Śniadówka działa Koło Gospodyń Wiejskich oraz zespół śpiewaczy „Śniadowianki”, które organizują życie kulturalne na obszarze wsi i angażują lokalną społeczność. Zespół śpiewaczy uczestniczy w przeglądach muzycznych i wydarzeniach kulturalnych z terenu województwa lubelskiego.

Gmina Baranów słynie z tradycji garncarskich. W 1582 roku na terenie całej gminy działało ogółem 34 rzemieślników. Baranów w rejonie puławskim uzyskał przywilej cechowy w 1785 r. Pierwsze oficjalne wzmianki o garncarzach ukazały się w spisie inwentaryzacyjnym Izabeli Małachowskiej (jednej z właścicielek Baranowa) w 1779 roku. Spis ten zawierał m. in. nazwiska 13 garncarzy, którzy mieli obowiązek płacić podatek od uprawianego rzemiosła. Wspomniany cech garncarski - „bractwo”, powstał przy kościele parafialnym na prośbę plebana Franciszka Okuńskiego, a zezwolił na jego założenie ówczesny właściciel Baranowa Jan Nałęcz Małachowski w 1793 r. W założonej z tej okazji księdze figurowało wówczas 21 garncarzy. Nazwiska wielu z nich przetrwały w Baranowie do czasów obecnych. Obecnie tradycje garncarskie są kultywowane w specjalnie utworzonej pracowni, zaopatrzonej w nowoczesny piec, zlokalizowanej w gimnazjum im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Na terenie miejscowości kultywowane są tradycje lokalne, w szczególności w zakresie zachowania produktów spożywczych i potraw regionalnych oraz wyrobów garncarskich.

Rysunek nr 7. Pokaz garncarstwa w Baranowie

2.7 Opis i charakterystyka obszaru o szczególnym znaczeniu dla mieszkańców miejscowości

Obszarem o szczególnym znaczeniu dla miejscowości Śniadówka jest nieruchomość położona w centralnej części miejscowości, oznaczona nr **495/2** o pow. 0,7112 ha. Na niniejszej nieruchomości znajdują się świetlica wiejska. Według Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Baranów – I etap, uchwalonego Uchwałą Rady Gminy Baranów z dnia 30 grudnia 2008 r. (Dz.U. Województwa Lubelskiego nr 27 poz. 806 z dnia 2 marca 2009 r.) obszar znajduje się w terenie przeznaczonym pod usługi – oznaczona na rysunku planu symbolem O39U. Wskazany obszar stanowi miejsce, w którym koncentruje się życie społeczno-towarzyskie miejscowości. Świetlica docelowo ma stanowić miejsce prezentacji i ekspozycji produktów lokalnych:

- produktu spożywczego - chleba śniadowskiego
- produktu spożywczego - baranowskich pierogów z serem i miętą
- wyrobu garncarskiego - ptaszka gwizdka

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

- wyrobu garncarskiego – dzieżki

Wskazane produkty są w trakcie procesu certyfikacji, prowadzonego przez Lokalną Grupę Działania „Zielony Pierścień”. Ponadto, świetlica stanowi miejsce działalności Koła Gospodyń Wiejskich i zespołu śpiewaczego „Śniadowianki”, kultywującego miejscowe tradycje, w szczególności w zakresie zwyczajowych potraw i produktów lokalnych¹:

- zupy dziadowskiej
- chleba żytnio-pszennego
- smalcu wiejskiego
- salcesonu
- kielbasy domowej
- kiszki wątrobianej
- amoniaczków
- likieru orzechowego
- nalewki z tarniny
- koniaku domowego
- nalewki na liściach czarnej porzeczki
- soku wiśniowego

Wskazany obszar charakteryzuje się niedoinwestowaniem – realizacja zadań wskazanych w dalszej części Planu Odnowy Miejscowości przełoży się na pełne wykorzystanie potencjału miejscowości Śniadówka.

3. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości

3.1 Analiza SWOT

Mocne strony (strengths)	Słabe strony (weakness)
<ul style="list-style-type: none">• brak na terenie gminy obiektów , które mają ujemny wpływ na obecny stan środowiska naturalnego,	<ul style="list-style-type: none">• gleby o średniej klasie (V i VI), nie sprzyjające rozwojowi upraw rolnych• dzikie wysypiska śmieci,

¹ Smaki Ziemi Puławskiej – turystyczne, przyrodnicze i kulinarne. Powiatowa Biblioteka Publiczna w Puławach, 2009

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

<ul style="list-style-type: none"> • brak potencjalnego zagrożenia zanieczyszczenia środowiska naturalnego, • położenie na terenie prawnie chronionego krajobrazu „Pradolina Wieprza”, • różnorodność flory i fauny, obfite występowanie grzybów i jagód, • wysokie zasoby wód podziemnych. • znakomitej jakości woda pitna • potencjał obszarowy w zakresie możliwości lokalizacji obiektów usługowych związanych z rolnictwem lub pokrewnych • funkcjonowanie i działalność Koła Gospodyń Wiejskich i zespołu śpiewaczego „Śniadowianki” 	<ul style="list-style-type: none"> • zły stan techniczny świetlicy wiejskiej • niskie zaangażowanie lokalnej społeczności w organizację życia kulturalno-społecznego • brak zaplecza turystycznego, w szczególności gastronomicznego i noclegowego, które będzie w stanie zaspokoić potrzeby większej liczby turystów przebywających na terenie gminy. • brak ścieżek rowerowych, • niekontrolowany wywóz śmieci ze zbiorników bezodpływowych przez właścicieli posesji, • zły stan techniczny szamb, • brak infrastruktury sportowo-rekreacyjnej • spadek przedsiębiorczości, • bezrobocie długookresowe, w szczególności wśród kobiet i młodzieży,
<p>Szanse (opportunities)</p> <ul style="list-style-type: none"> • wykorzystanie walorów turystycznych miejscowości • możliwość korzystania ze środków pomocowych Unii Europejskiej oraz innych źródeł bezzwrotnej pomocy na realizację inwestycji poprawiających infrastrukturę techniczną • rozwój przedsiębiorczości na terenach 	<p>Zagrożenia (threats)</p> <ul style="list-style-type: none"> • marazm i zubożenie mieszkańców, wzrost zagrożenia patologiami społecznymi • brak zaangażowania lokalnej społeczności w rozwój miejscowości • brak funduszy na zaspokojenie wszystkich potrzeb w zakresie utrzymania i rozwoju infrastruktury

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

wiejskich, usług dla rolnictwa	technicznej
<ul style="list-style-type: none">• członkostwo w LGD „Zielony Pierścień”• rozwój agro- i ekoturystyki, opartej na zasobach naturalnych jakimi dysponuje miejscowość,• powstanie bazy rekreacyjno-sportowej na terenach nadwieprzańskich,• zwiększenie zaangażowania lokalnej społeczności w sprawy miejscowości	<ul style="list-style-type: none">• wzrost bezrobocia• kryzys gospodarczy

3.2 Wizja rozwoju miejscowości

W oparciu o przeprowadzoną analizę SWOT opracowano wizję rozwoju miejscowości ujętą w obszarach priorytetowych: infrastruktura, turystyka, ochrona środowiska, kapitał społeczny i ludzki.

Infrastruktura

Cel – nowoczesna i funkcjonalna infrastruktura użyteczności publicznej wizytówką miejscowości Śniadówka

Zadania – przebudowa i wyposażenie świetlicy wiejskiej, remonty i budowa dróg i chodników, budowa ścieżek rowerowych, budowa infrastruktury sportowo-rekreacyjnej, budowa Internetu szerokopasmowego, wymiana oświetlenia na oświetlenie ekologiczne.

Turystyka

Cel – Wykorzystanie i promocja potencjału turystycznego miejscowości Śniadówka

Zadania – promocja walorów turystycznych, zagospodarowanie walorów turystycznych Wieprza, tworzenie ścieżek rowerowych i szlaków dydaktyczno-turystycznych, promocja tradycji rzemieślniczych, zagospodarowanie przestrzeni publicznej.

Ochrona środowiska

Cel – Zachowanie naturalnych walorów krajobrazowo-przyrodniczych

Zadania – inwentaryzacja zasobów naturalnych, tworzenie szlaków dydaktycznych, oznaczenie obiektów przyrodniczych, promocja postaw proekologicznych.

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

Kapitał społeczny i ludzki

Cel – Aktywna społeczność partnerem dla samorządu w podejmowaniu działań na rzecz rozwoju miejscowości Śniadówka

Zadania – przeciwdziałanie bezrobociu, organizowanie kursów i szkoleń, przebudowa i wyposażenie świetlicy wiejskiej, organizacja czasu wolnego dzieci i młodzieży.

4. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć

W oparciu o wizję rozwoju miejscowości - obszary priorytetowe i sformułowane w ich ramach cele wyodrębniono następujące zadania i przedsięwzięcia inwestycyjne, które zostaną skierowane do realizacji w latach 2010 – 2015:

Zadanie inwestycyjne nr 1 – Remont połączony z modernizacją i wyposażenie świetlicy wiejskiej – miejsca prezentacji i promocji produktów lokalnych

Opis: w ramach zadania zostaną zrealizowane przedsięwzięcia inwestycyjne:

- remont połączony z modernizacją świetlicy wiejskiej – miejsca prezentacji i promocji produktów lokalnych
- zakup wyposażenia do świetlicy wiejskiej – miejsca prezentacji i promocji produktów lokalnych
- zagospodarowanie obszaru wokół świetlicy – miejsca prezentacji i promocji produktów lokalnych

Cel: Poprawa jakości życia mieszkańców poprzez zaspokojenie potrzeb społecznych w zakresie organizacji czasu wolnego i wzmacniania więzi międzyludzkich, kształtowania postaw integracyjnych oraz poprawa walorów turystycznych regionu poprzez promocję produktów lokalnych.

Przeznaczenie: z realizacji przedsięwzięcia skorzystają wszyscy mieszkańcy miejscowości Śniadówka, z uwagi na znaczenie świetlicy wiejskiej. Podjęte działania umożliwią zagospodarowanie wolnego czasu dzieci i młodzieży, organizację wydarzeń kulturalnych i społecznych dla mieszkańców oraz przyczynią się do kształtowania lokalnej wspólnoty – nawiązywania kontaktów społecznych. Ponadto wpłynie na rozwój potencjału turystycznego miejscowości Śniadówka. Świetlica stanie się miejscem prezentacji i ekspozycji produktów lokalnych: produktów spożywczych i wyrobów garncarskich. Realizacja przedsięwzięcia wpisuje się w obszary priorytetowe: Infrastruktura, Kapitał społeczny i ludzki.

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

Okres realizacji: 2013

Koszt realizacji: 300.000 zł

Zadanie inwestycyjne nr 2 – Remonty ulic i chodników

Opis: w ramach zadania zostanie zrealizowane przedsięwzięcie inwestycyjne:

- remonty ulic
- wymiana i ułożenie chodników

Cel: poprawa stanu infrastruktury technicznej na terenie miejscowości, poprawa bezpieczeństwa ruchu

Przeznaczenie: z realizacji przedsięwzięcia skorzystają wszyscy mieszkańcy miejscowości Koziół, z uwagi na znaczenie ciągów komunikacyjnych. Realizacja przedsięwzięcia wpisuje się w obszar priorytetowy: Infrastruktura.

Okres realizacji: 2011 – 2015

Koszt realizacji: 250.000 zł

5. Promocja i informowanie o Planie Odnowy Miejscowości

Promocja, którego zadaniem jest upowszechnianie zamierzeń Planu Odnowy Miejscowości Śniadówka pośród przyszłych, beneficjentów, wykonawców i decydentów opierać się będzie o trzy formy komunikacji:

- Internet
- Prasa lokalna i centralna
- Promocja i reklama bezpośrednia

Internet będzie głównym dostawcą informacji o Planie Odnowy Miejscowości Śniadówka. W witrynie internetowej Gminy Baranów zostanie utworzona podstrona poświęcona Planowi Odnowy Miejscowości Śniadówka z zamieszczonym dokumentem.

Prasa lokalna i centralna służyć będzie jedynie upowszechnianiu informacji w różnych kręgach potencjalnych beneficjentów i wykonawców Planu Odnowy Miejscowości Śniadówka o istnieniu takiego dokumentu i sposobie jego monitorowania i wdrażania, kierując do źródła informacji, jakim będzie Internet.

Promocja i reklama bezpośrednia będzie skierowana do wybranych, potencjalnych wykonawców, inwestorów zidentyfikowanych na podstawie analizy przedsięwzięć inwestycyjnych zawartych w Planie Odnowy Miejscowości Śniadówka.

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

Powyższa promocja i reklama polegać będzie na bezpośrednim zapraszaniu do negocjacji wybranych podmiotów, mogących być partnerami w realizacji poszczególnych zamierzeń Planu Odnowy Miejscowości Śniadówka.

6. Wdrażanie i monitoring Planu Odnowy Miejscowości

6.1 Wdrażanie Planu Odnowy Miejscowości

ZADANIE	ODPOWIEDZIALNI	TERMIN REALIZACJI
Przedłożenie Raportu z opracowywania Planu Odnowy Miejscowości Śniadówka przedstawicielom Zebrania Wiejskiego	Wójt	Lipiec 2012
Uchwalenie Planu Odnowy Miejscowości Śniadówka przez Zebranie Wiejskie	Zebranie Wiejskie	Lipiec 2012
Zatwierdzenie Planu Odnowy Miejscowości Śniadówka na Sesji Rady Gminy	Rada Gminy	Lipiec 2012
Opracowanie strony lub podstrony www i zamieszczenie jej na stronie internetowej Gminy Baranów	Wójt	Wrzesień 2012
Opracowanie programów operacyjnych ze szczególnym uwzględnieniem projektów i zadań mogących uzyskać wsparcie z funduszy zewn.	Wójt	Na 3 miesiące przed początkiem realizacji działania
Realizacja zadań określonych poszczególnymi projektami zgodnie z harmonogramem zadań	Wójt	Lata 2012-2019

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

6.2 Monitoring Planu Odnowy Miejscowości

ZADANIE	ODPOWIEDZIALNI	TERMIN REALIZACJI
Przedkładanie raportów z przebiegu realizacji projektów i zadań zamieszczonych w harmonogramie zadań.	Gmina	Co sześć miesięcy począwszy od miesiąca lipca 2012
Ocena realizacji	Gmina	Raz na dwa lata
Organizacja debat strategicznych z udziałem osób tworzących wcześniej Plan dla oceny jego aktualności.	Gmina	Zebranie wiejskie każdego roku z udziałem władz Gminy

* Ze względu na zmieniającą się sytuację społeczno – gospodarczą na skutek zdarzeń wcześniej nieprzewidywalnych lub z innych ważnych powodów Plan Odnowy Miejscowości Śniadówka może zostać skorygowany w każdym z jego rozdziałów, o ile wniosek z uzasadnieniem złoży jeden z mieszkańców miejscowości na ręce Wójta Gminy Baranów. Wniosek taki Wójt poddaje procedurze uchwalania dokonywanego przez Zebraniu Wiejskie i zatwierdzania przez Radę Gminy.

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

Załącznik nr 1

Opis działania „Odnowa i rozwój wsi” w Programie Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

Cel działania

Działanie ma wpłynąć na poprawę jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich. Umożliwi to rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich oraz wpłynie na wzrost atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej obszarów wiejskich.

Zakres pomocy

Pomocy udziela się podmiotom z tytułu inwestycji w zakresie:

1. remontu, przebudowy i wyposażenia obiektów pełniących funkcje publiczne, społeczno-kulturalne, rekreacyjne i sportowe, w tym obiektów zabytkowych;
2. remontu, przebudowy i wyposażenia obiektów służących promocji obszarów wiejskich, w tym propagowaniu i zachowaniu dziedzictwa kulturowego, tradycji, sztuki lub kultury;
3. kształtowania przestrzeni publicznej;
4. budowy lub remontu, przebudowy publicznej infrastruktury związanej z rozwojem funkcji turystycznych, sportowych i społeczno-kulturalnych;
5. zakupu obiektów zabytkowych lub charakterystycznych dla tradycji budownictwa w danym regionie oraz ich adaptację na cele publiczne;
6. odnawiania, eksponowania lub konserwacji lokalnych pomników historii, obiektów architektury sakralnej i miejsc pamięci.

Beneficjent

Gmina, instytucja kultury, dla której organizatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, kościół lub związek wyznaniowy, organizacja pozarządowa.

Kryteria dostępu

Pomoc może być przyznana, jeżeli:

1. projekt realizowany jest w miejscowościach gmin wiejskich albo miejsko – wiejskich z wyłączeniem miast powyżej 5 000 mieszkańców oraz z uwzględnieniem miast do 5 000 mieszkańców gmin miejskich;
2. projekt jest objęty Planem Odnowy Miejscowości, zgodnych ze strategią rozwoju gminy lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego;
3. projekt nie ma charakteru komercyjnego;
4. w przypadku gdy projekt realizowany będzie na nieruchomości nienależącej do beneficjenta, beneficjent posiada prawo do dysponowania tą nieruchomością przez okres 7 lat po zakończonej realizacji projektu;
5. beneficjent będący organizacją pozarządową ma status organizacji pożytku publicznego w rozumieniu działa w obszarze zbieżnym z celami działania w szczególności na rzecz aktywizacji ludności, rozwoju oraz zachowania dziedzictwa kulturowego lub przyrodniczego.
6. projekt składany przez instytucję kultury, dla której organizatorem jest jednostka samorządu terytorialnego został zaakceptowany przez tę jednostkę.

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

7. projekt realizowany w ramach osi 4 uzyskał akceptację odpowiedniej Lokalnej Grupy Działania.

Forma i wysokość pomocy

Pomoc ma formę zwrotu części kosztów kwalifikowalnych projektu.

Maksymalna wysokość pomocy na realizację projektów w jednej miejscowości wynosi 500 tys. zł. w okresie realizacji Programu.

Poziom pomocy

Poziom pomocy wynosi maksymalnie 75% kosztów kwalifikowalnych projektu.

Beneficjenci – jednostki samorządu terytorialnego i instytucje kultury muszą mieć zapewniony wkład z krajowych środków publicznych w wysokości co najmniej 25 % kosztów kwalifikowalnych projektu, pochodzących ze źródeł innych niż środki PROW.

Beneficjenci - organizacje pozarządowe, kościoły i związki wyznaniowe otrzymują pomoc pochodzące z publicznych środków Unii Europejskiej i krajowych.

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

Załącznik nr 2

Słownik pojęć związanych z programem „Odnowa wsi...”

BENEFICJENT – instytucja, która uzyskała dofinansowanie swojego projektu;

BUDŻET PROJEKTU – to nic innego jak wycena poszczególnych zadań i zestawienie kosztów tych zadań; budżet projektu obejmuje wszystkie koszty, nawet te, które nie wymagają „płacenia”, ale pokazują wartość „wkładu” (praca osób, które nie pobierają wynagrodzenia, ale poświęcają swój czas, ma oczywiście wartość, którą trzeba wykazać w postaci konkretnej kwoty);

HARMONOGRAM – najczęściej jest kojarzony z prostą tabelką (zwaną „wykresem Gantta”), na której wpisujemy jedno pod drugim zaplanowane zadania, a obok pokazujemy, kiedy dane zadanie się zaczyna i kiedy kończy (np. rozpoczęcie urządzania placu zabaw i zakończenie prac), albo też jak często takie zadanie jest powtarzane (np. ocena postępów w realizacji projektu – co miesiąc);

KIEROWNIK PROJEKTU – to osoba, wskazana w opisie projektu (i we wniosku) jako taka, która jest odpowiedzialna za zrealizowanie projektu; do kierownika projektu należy w szczególności organizowanie pracy zespołu osób zaangażowanych w realizację projektu (przydzielanie zadań odpowiednio do ich umiejętności i możliwości) oraz sprawdzanie, czy i na ile wykonane zadania różnią się od tego, co zostało zaplanowane (tę czynność nazywamy monitoringiem); kierownik dba też o przestrzeganie terminów wykonania zadań i terminowe przygotowanie raportu;

KOSZTY KWALIFIKOWALNE – są to koszty niezbędne dla realizacji projektu, które zostały uwzględnione w budżecie projektu, spełniają wymogi efektywnego zarządzania finansami, są poparte stosownymi dokumentami oraz zgodne z przepisami Unii Europejskiej i krajowymi dotyczącymi kwalifikowalności kosztów;

KRYTERIA WYBORU PROJEKTÓW – zestaw wymogów formalnych i merytorycznych, zawartych w dokumentach programowych, które muszą spełnić projekty, aby uzyskać dofinansowanie ze środków pomocowych;

MONITORING – to systematyczne i ciągłe gromadzenie, analizowanie i wykorzystywanie informacji umożliwiających kontrolę i podejmowanie decyzji; monitoring umożliwia kierownictwu projektu utrzymanie „kursu” projektu na osiągnięcie zakładanych celów, a polega na porównaniu tego, co się robi z tym, co się planowało;

ODNOWA WSI – to wspólne działanie jej mieszkańców, oparte na programie (najczęściej obejmującym kilka lat), zmierzające do poprawy jakości życia, w tym także jakości tego, co na wsi cenne: krajobrazu, wyglądu budynków, urządzeń sportowych, lokalnych atrakcji turystycznych i wielu innych elementów;

PARTNERSTWO – to obok przywództwa podstawowy warunek powodzenia odnowy wsi; jeśli zastanowić się nad tym słowem przez chwilę, łatwo zauważymy, że zależy ono od zaangażowania każdego z nas, wynikającego z wewnętrznej potrzeby, chęci, z samodzielnej decyzji, by przyłączyć się do wspólnego wysiłku dla sprawy, która jest ważna dla każdego z nas (a nie narzucona przez kogoś z zewnątrz); ważne jest przy tym, byśmy przyjęli zasady, dotyczące słuchania siebie nawzajem, poszukiwania porozumienia, swobodnego wyrażania poglądów, używania jasnych argumentów (uzasadniania swojego poglądu), szacunku dla pozostałych osób, zapraszania do

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

wspólnego decydowania tych, których dotyczy dana sprawa (np. zapraszania dzieci i ich rodziców do rozmowy o tym, jak ma wyglądać plac zabaw, na którym będą się bawić); krótko mówiąc: partnerstwo, to współdziałanie, oparte na wspólnej decyzji, wspólnym wysiłku i wspólnej radości z osiągniętego rezultatu

PROGRAM – to ogólne zasady postępowania w ramach jakiejś dziedziny życia, np. możemy przygotować i opisać program ochrony walorów naturalnych, program edukacji ustawicznej, program integracji mieszkańców wsi; w programie zapiszemy, co jest dla nas ważne, jakiego rodzaju inicjatywy będziemy podejmować (popularyzacja segregowania odpadów, urządzenie terenów rekreacyjnych, organizacja imprez dla dzieci); program może obejmować kilka lat i składać się z kilku, a niekiedy z wielu projektów;

PROJEKT – to przedsięwzięcie, które pozwala na rozwiązanie jednego, konkretnego problemu, najczęściej trwające nie dłużej niż kilka (kilkanaście) miesięcy, z określonym konkretnym terminem zakończenia i konkretnym rezultatem (jeździ się wygodnie i bezpiecznie, bo załataliśmy dziurę w moście); projekt powinien być opisany, aby można było na tej podstawie przygotować odpowiedni wniosek o sfinansowanie projektu, a także by można było skutecznie zarządzać wdrożeniem projektu;

RAPORTOWANIE – zaczęliśmy od planowania opartego na partnerstwie, kończymy na opisaniu tego, co wspólnie osiągnęliśmy – to właśnie nazywamy raportem, czyli sprawozdaniem z tego, co było zaplanowane, co zostało zrobione (pomalowaliśmy ściany, zainstalowaliśmy oświetlenie i ogrzewanie, zbudowaliśmy estradę), co z tego wynika (mamy urządzoną świetlicę wiejską), ile to kosztowało (trochę pieniędzy, trochę pracy, a trochę namawiania do tej pracy), jakie widzimy trwałe rezultaty lub możliwość kontynuowania działań (możemy organizować występy, szkolenia i spotkania okolicznościowe);

STRATEGIA – ma kilka znaczeń, ale tu będziemy tego słowa używać przede wszystkim dla nazwania planu, który wskazuje na najważniejsze sprawy (np. musimy wybrać, czy ważniejsze jest dla nas troska o dzieci czy edukacja dorosłych, czysta rzeka czy tanie pozbywanie się nieczystości, a może coś, co wpłynie na lepszą integrację mieszkańców wsi), pokazuje, jak chcemy się tymi sprawami zająć (poprzez namawianie do jakiegoś zachowania, poprzez „zakasanie rękawów” i wspólne odnowienie kapliczki na skrzyżowaniu, poprzez urządzenie miejsca z kilkoma komputerami, zorganizowanie „sklepiku” internetowego albo cyklicznej imprezy sportowej), ustala zasady realizacji (co najpierw, co może poczekać, na co pozyskać pieniądze i skąd, kto ma być odpowiedzialny za daną sprawę); strategia potrzebna przy odnowie wsi odnosi się zarówno do skali całej gminy, jak i samej wsi – miejscowości, w które odnowa wsi się zadomowiła;

WNIOSEK – to dokument, który możemy sporządzić na podstawie opisu projektu; we wniosku opisujemy wszystkie te elementy, które są w opisie projektu, ale w wersji skróconej, najczęściej według wzoru określonego przez instytucję, do której taki wniosek składamy;

WNIOSKODAWCA – to określenie instytucji, która składa wniosek o dofinansowanie projektu, deklaruje własny wkład finansowy i formalnie odpowiada za wykonanie zadań, które zostaną określone w umowie z instytucją udzielającą dofinansowania; w przypadku działania *Odnowa wsi* wnioskodawcą jest przede wszystkim samorząd gminy;

„WIEJSKIE CENTRUM” – miejsce, wokół którego organizowane jest życie społeczności wiejskiej bądź przedsięwzięcie o zasadniczym znaczeniu dla kompleksowego przebiegu odnowy wsi.

Plan odnowy miejscowości Śniadówka na lata 2012-2019

Źródła:

- *Strategia Rozwoju Lokalnego Gminy Baranów na lata 2009-2015*, Baranów 2009;
- B. Kamiński, R. Kamiński, R. Wilczyński, *Na wsi odnowa*, Konin 2004.
- *Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013*, wersja grudzień 2006,
www.minrol.gov.pl.